

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 19 marca 2018 roku strona powodowa (...) (obecnie (...).C.) spółka z o.o. we W. domagała się od pozwanej K. D., prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą KOSMETOLOGIA ESTETYCZNA, zasądzenia kwoty 3908 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych oraz kosztami procesu. Dodatkowo strona powodowa domagała się rekompensaty za koszty odzyskiwania należności w wysokości 506,15 zł. W uzasadnieniu wskazała, że łączyły ją z pozwaną trzy umowy, których przedmiotem była dzierżawa serwisów www oraz ich pozycjonowanie. Z tytułu realizacji usług objętych umowami strona powodowa wystawiła pozwanej szereg faktur VAT, które nie zostały zapłacone, mimo wezwania do zapłaty.

W dniu 15 czerwca 2018 roku został wydany nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, którym zasądzono kwotę dochodzoną pozwem oraz 647 zł kosztów procesu.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów procesu. Przede wszystkim zarzuciła, że dokonała zapłaty części należności dochodzonych pozwem. W pozostałym zakresie pozwana zarzuciła, że strona powodowa nie udowodniła swojego roszczenia, ponieważ nie wykazała, aby frazy wyszukiwania serwisu www były prezentowane w wyszukiwarce internetowej. Pozwana zarzuciła wreszcie, że wypowiedziała umowy zawarte ze stroną powodową ze skutkiem na koniec stycznia 2017 roku.

W odpowiedzi na sprzeciw od nakazu zapłaty strona powodowa w całości podtrzymała żądanie pozwu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 marca 2014 roku K. D., prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą KOSMETOLOGIA ESTETYCZNA (zleceniodawca), zawarła z (...) (obecnie (...).C.) spółką z o.o. we W. (zleceniobiorcą) umowę, której przedmiotem było wykonanie strony internetowej (...)t.pl, jej wydzierżawienie wraz z nazwą domeny, obsługa i utrzymywanie serwisu www (hosting) oraz pozycjonowanie powyższej strony internetowej ((...)t.pl).

Zgodnie z umową zleceniobiorca zobowiązał się do:

- wykonania na rzecz i przy niezbędnym udziale zleceniodawcy strony internetowej i jej wydzierżawienia zleceniodawcy wraz z nazwą domeny, znajdującą się pod adresem (...)t.pl (serwis www);
- zamieszczenia w serwisie www danych indywidualizujących serwis www zleceniodawcy zgodnie z informacjami wskazanymi w ankiecie, której wzór dostępny jest na stronie internetowej (...)
- przygotowania układu graficznego strony internetowej oraz jego elementów zgodnie z ustaleniami stron;
- obsługi i utrzymywania serwisu www (hostingu);
- podejmowania działań mających na celu pozycjonowanie strony serwisu www w celu osiągnięcia wysokiej pozycji w wyszukiwarce google.pl według słów kluczy w okresie obowiązywania umowy.

Natomiast zleceniodawca zobowiązał się płacić z tego tytułu na rzecz zleceniobiorcy umówione wynagrodzenie (czynsz) w wysokości i na zasadach określonych w umowie.

Strony ustaliły następujące zasady pozycjonowania:

- w terminie 14 dni od otrzymania przez zleceniobiorcę od zleceniodawcy wypełnionej ankiety zleceniobiorca miał zaproponować zleceniodawcy nie mniej niż osiem fraz wyszukiwania, mając na uwadze w szczególności następujące okoliczności:

- przydatność z punktu widzenia możliwości pozycjonowania,
- przedmiot działalności zleceniodawcy,
- miejsce prowadzenia działalności zleceniodawcy,
- nazwę domeny,
- ewentualne propozycje przedstawione przez zleceniodawcę,
- inne okoliczności mające znaczenie z punktu widzenia możliwości pozycjonowania;
- w terminie 7 dni od otrzymania od zleceniobiorcy propozycji fraz wyszukiwania zleceniodawca miał prawo dokonać spośród nich wyboru od 1 do 8 fraz wyszukiwania, dla celów pozycjonowania, albo też zaproponować zmiany tych fraz wyszukiwania; jeżeli zleceniodawca nie dokonał wyboru w tym terminie fraz wyszukiwania ani też nie zwrócił się o ich zmianę, zleceniobiorca miał prawo wyboru fraz wyszukiwania według własnego uznania; jeżeli natomiast zleceniodawca zwrócił się o zmianę fraz wyszukiwania zaproponowanych przez zleceniobiorcę, strony miały uzgodnić między sobą ostateczną wersję obowiązujących fraz wyszukiwania, uwzględniając okoliczności wskazane wyżej;
- uzgodnienie między stronami fraz wyszukiwania miało nastąpić w formie korespondencji pocztą elektroniczną (e-mail).

Z tytułu dzierżawy serwisu www zleceniodawca zobowiązał się płacić zleceniobiorcy czynsz w wysokości 69 zł netto miesięcznie. Czynsz miał być płatny z góry, za pierwszy miesiąc w terminie 14 dni od podpisania umowy proporcjonalnie do liczby dni obowiązywania umowy w danym miesiącu kalendarzowym, a następnie z góry do piętnastego dnia każdego miesiąca kalendarzowego na podstawie faktury VAT wystawionej przez zleceniobiorcę.

Zleceniobiorcy przysługiwało także uzależnione od efektu wynagrodzenie z tytułu pozycjonowania w wysokości 51 zł netto miesięcznie pod warunkiem, że przynajmniej według jednej z fraz wyszukiwania serwis www prezentowany był w wynikach wyszukiwania google.pl na pierwszej stronie wyników wyszukiwania, uwzględniając zarówno wyniki naturalne (czyli nieobejmujące linków płatnych, w szczególności reklam (...)), jak i wyniki (...) (jeśli takie wyświetlane były dla danej frazy wyszukiwania), ustalonych na podstawie wyników oprogramowania (...) na licencji (...) z siedzibą w W.. Zmiana stosowanego przez zleceniobiorcę oprogramowania nie stanowiła zmiany umowy, ale zleceniobiorca miał obowiązek poinformować zleceniodawcę o tym fakcie – w terminie 14 dni od dnia rozpoczęcia stosowania nowego oprogramowania.

Powyzsze wynagrodzenie przysługiwało zleceniobiorcy niezależnie od tego, czy serwis www prezentowany był na wskazanych pozycjach wyszukiwarki google.pl wskutek wyszukiwania według jednej lub większej liczby fraz wyszukiwania, przy czym zleceniobiorca zadeklarował podejmowanie czynności mających na celu pozycjonowanie serwisu www na możliwie wysokich pozycjach wyszukiwania w wyszukiwarce google.pl według możliwie największej liczby fraz wyszukiwania.

Pozycja wyszukiwania w wyszukiwarce google.pl na potrzeby ustalenia prawa do wynagrodzenia miała być ustalana według stanu na pierwszy dzień każdego kolejnego miesiąca kalendarzowego, począwszy od następnego miesiąca po dniu podpisania umowy.

Wynagrodzenie powyższe (za pozycjonowanie strony internetowej) miało być płatne z dołu, do piętnastego dnia każdego miesiąca kalendarzowego, na podstawie faktury VAT wystawionej przez zleceniobiorcę.

Zleceniobiorca zobowiązał się także wykonać na rzecz zleceniodawcy serwis www w oparciu o ankietę (wypełnioną i doręczoną przez zleceniodawcę) oraz materiały graficzne i tekstowe. Czynności te miały być wykonane bez

dotatkowego wynagrodzenia pod warunkiem otrzymania od zleceniodawcy w terminie 7 dni od dnia podpisania umowy ankiety oraz materiałów.

Za wszelkie zmiany w serwisie www wprowadzone na żądanie zleceniodawcy (poza jedną nieodpłatną zmianą raz w roku) zleceniobiorcy przysługiwało dodatkowe wynagrodzenie uzależnione od wybranego przez zleceniodawcę terminu na dokonanie modyfikacji, w wysokości:

- 10 zł netto za każdą modyfikację zrealizowaną w terminie 14 dni roboczych od dnia potwierdzonego elektronicznie przez zleceniobiorcę otrzymania od zleceniodawcy niezbędnych materiałów,
- 30 zł netto za każdą modyfikację zrealizowaną w terminie 2 dni roboczych od dnia potwierdzonego elektronicznie przez zleceniobiorcę otrzymania od zleceniodawcy niezbędnych materiałów.

Umowa została zawarta na czas nieokreślony. Każda ze stron mogła ją rozwiązać z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia ze skutkiem na koniec miesiąca kalendarzowego, z zachowaniem formy pisemnej pod rygorem nieważności.

Dodatkowo zleceniobiorca mógł rozwiązać umowę ze skutkiem natychmiastowym, jeżeli zleceniodawca:

- opóźniał się z zapłatą czynszu za serwis www za dwa okresy płatności (w przypadku czynszu opłacanego w trybie miesięcznym) lub opóźniał się o dwa miesiące (w przypadku czynszu opłacanego za rok z góry),
- opóźniał się z zapłatą czynszu za pozycjonowanie za dwa okresy płatności,
- wykorzystywał serwis www do celów sprzecznych z prawem,
- ingerował w treść serwisu www bez uzgodnienia ze zleceniobiorcą,
- podejmował we własnym zakresie działania mające na celu pozycjonowanie serwisu www.

Wszelkie zmiany umowy wymagały formy pisemnej pod rygorem nieważności.

(dowód: bezsporne;

umowa z dnia 18.03.2014 roku – k. 17-25 i 122-131)

W dniu 26 września 2014 roku K. D., prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą KOSMETOLOGIA ESTETYCZNA (zleceniodawca), zawarła z (...) (obecnie (...).C.) spółką z o.o. we W. (zleceniobiorcą) umowę, której przedmiotem było wykonanie strony internetowej (...) jej wydzierżawienie wraz z nazwą domeny oraz obsługa i utrzymywanie serwisu www (hosting) wraz z trzema skrzynkami pocztowymi.

Zgodnie z umową zleceniobiorca zobowiązał się do:

- wykonania na rzecz i przy niezbędnym udziale zleceniodawcy strony internetowej i jej wydzierżawienia zleceniodawcy wraz z nazwą domeny, znajdującą się pod adresem (...) (serwis www);
- zamieszczenia w serwisie www danych indywidualizujących serwis www zleceniodawcy zgodnie z informacjami wskazanymi w ankiecie, której wzór dostępny jest na stronie internetowej (...)
- przygotowania układu graficznego strony internetowej oraz jego elementów zgodnie z ustaleniami stron;
- obsługi i utrzymywania serwisu www (hostingu) wraz z trzema skrzynkami pocztowymi (konfiguracja skrzynek pocztowych w domenie o pojemności do 500 MB każda).

Natomiast zleceniodawca zobowiązał się płacić z tego tytułu na rzecz zleceniobiorcy umówione wynagrodzenie (czynsz) w wysokości i na zasadach określonych w umowie.

Z tytułu hostingu i utrzymania domeny zleceniodawca zobowiązał się płacić zleceniobiorcy czynsz w wysokości 300 zł netto rocznie (200 zł netto za hosting i 100 zł netto za domenę). Czynsz miał być płatny z góry, za pierwszy rok w terminie 7 dni od podpisania umowy na podstawie wystawionej faktury VAT, a następnie przed upływem 12 miesięcy na kolejny rok na podstawie wystawionej faktury VAT. Opłacenie faktury było warunkiem koniecznym realizacji zapisów umowy ze strony zleceniobiorcy.

Z tytułu dzierżawy serwisu www zleceniodawca zobowiązał się płacić zleceniobiorcy czynsz w wysokości 45 zł netto miesięcznie. Czynsz miał być płatny z góry, za pierwszy miesiąc w terminie 14 dni od podpisania umowy proporcjonalnie do liczby dni obowiązywania umowy w danym miesiącu kalendarzowym, a następnie z góry do piętnastego dnia każdego miesiąca kalendarzowego na podstawie faktury VAT wystawionej przez zleceniobiorcę.

Zleceniobiorca zobowiązał się wykonać na rzecz zleceniodawcy serwis www w oparciu o ankietę (wypełnioną i doręczoną przez zleceniodawcę) oraz materiały graficzne i tekstowe. Czynności te miały być wykonane bez dodatkowego wynagrodzenia pod warunkiem otrzymania od zleceniodawcy w terminie 7 dni od dnia podpisania umowy ankiety oraz materiałów.

Za wszelkie zmiany w serwisie www wprowadzone na żądanie zleceniodawcy (poza jedną nieodpłatną zmianą raz w roku) zleceniobiorcy przysługiwało dodatkowe wynagrodzenie uzależnione od wybranego przez zleceniodawcę terminu na dokonanie modyfikacji, w wysokości:

- 10 zł netto za każdą modyfikację zrealizowaną w terminie 14 dni roboczych od dnia potwierdzonego elektronicznie przez zleceniobiorcę otrzymania od zleceniodawcy niezbędnych materiałów,
- 30 zł netto za każdą modyfikację zrealizowaną w terminie 2 dni roboczych od dnia potwierdzonego elektronicznie przez zleceniobiorcę otrzymania od zleceniodawcy niezbędnych materiałów.

Umowa została zawarta na czas nieokreślony. Każda ze stron mogła ją rozwiązać z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia ze skutkiem na koniec miesiąca kalendarzowego, z zachowaniem formy pisemnej pod rygorem nieważności.

Dodatkowo zleceniobiorca mógł rozwiązać umowę ze skutkiem natychmiastowym, jeżeli zleceniodawca:

- opóźniał się z zapłatą czynszu za serwis www za dwa okresy płatności (w przypadku czynszu opłacanego w trybie miesięcznym) lub opóźniał się o dwa miesiące (w przypadku czynszu opłacanego za rok z góry),
- wykorzystywał serwis www do celów sprzecznych z prawem,
- ingerował w treść serwisu www bez uzgodnienia ze zleceniobiorcą,
- podejmował we własnym zakresie działania mające na celu pozycjonowanie serwisu www.

Wszelkie zmiany umowy wymagały formy pisemnej pod rygorem nieważności.

(dowód: bezsporne;

umowa z dnia 26.09.2014 roku – k. 26-30)

W tym samym dniu (26 września 2014 roku) K. D., prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą KOSMETOLOGIA ESTETYCZNA (zleceniodawca), zawarła z (...) (obecnie (...).C.) spółką z o.o. we W. (zleceniobiorcą) umowę, której przedmiotem było pozycjonowanie strony internetowej (...)

Zgodnie z umową zleceniobiorca zobowiązał się do podejmowania działań mających na celu pozycjonowanie serwisu www znajdującego się pod adresem (...) w celu osiągnięcia wysokiej pozycji w wyszukiwarce google.pl według słów kluczy w okresie obowiązywania umowy, a zleceniodawca zobowiązał się płacić z tego tytułu na rzecz zleceniobiorcy umówione wynagrodzenie w wysokości i na zasadach określonych w umowie.

Strony ustaliły następujące zasady pozycjonowania:

- w terminie 14 dni od otrzymania przez zleceniobiorcę od zleceniodawcy wypełnionej ankiety zleceniobiorca miał zaproponować zleceniodawcy nie mniej niż osiem fraz wyszukiwania, mając na uwadze w szczególności następujące okoliczności:
- przydatność z punktu widzenia możliwości pozycjonowania,
- przedmiot działalności zleceniodawcy,
- miejsce prowadzenia działalności zleceniodawcy,
- nazwę domeny,
- ewentualne propozycje przedstawione przez zleceniodawcę,
- inne okoliczności mające znaczenie z punktu widzenia możliwości pozycjonowania;
- w terminie 7 dni od otrzymania od zleceniobiorcy propozycji fraz wyszukiwania zleceniodawca miał prawo dokonać spośród nich wyboru od 1 do 8 fraz wyszukiwania, dla celów pozycjonowania, albo też zaproponować zmiany tych fraz wyszukiwania; jeżeli zleceniodawca nie dokonał wyboru w tym terminie fraz wyszukiwania ani też nie zwrócił się o ich zmianę, zleceniobiorca miał prawo wyboru fraz wyszukiwania według własnego uznania; jeżeli natomiast zleceniodawca zwrócił się o zmianę fraz wyszukiwania zaproponowanych przez zleceniobiorcę, strony miały uzgodnić między sobą ostateczną wersję obowiązujących fraz wyszukiwania, uwzględniając okoliczności wskazane wyżej;
- uzgodnienie między stronami fraz wyszukiwania miało nastąpić w formie korespondencji pocztą elektroniczną (e-mail).

Z tytułu przygotowania strony www do pozycjonowania zleceniobiorcy przysługiwało wynagrodzenie za optymalizację strony www w wysokości 1 zł netto, która miała zostać doliczona do pierwszej faktury za pozycjonowanie.

Zleceniobiorcy przysługiwało także uzależnione od efektu wynagrodzenie z tytułu pozycjonowania w wysokości:

- 25 zł netto, gdy według jednej z fraz wyszukiwania serwis www prezentowany był w wynikach wyszukiwania google.pl,
- 50 zł netto, gdy według dwóch z fraz wyszukiwania serwis www prezentowany był w wynikach wyszukiwania google.pl,
- 75 zł netto, gdy według trzech z fraz wyszukiwania serwis www prezentowany był w wynikach wyszukiwania google.pl,
- 100 zł netto, gdy według czterech lub więcej z fraz wyszukiwania serwis www prezentowany był w wynikach wyszukiwania google.pl

na pierwszej stronie wyników wyszukiwania, uwzględniając zarówno wyniki naturalne (czyli nieobejmujące linków płatnych, w szczególności reklam (...)), jak i wyniki (...) (jeśli takie wyświetlane były dla danej frazy wyszukiwania), ustalonych na podstawie wyników oprogramowania (...) na licencji (...) z siedzibą w W.. Zmiana stosowanego

przez zleceniobiorcę oprogramowania nie stanowiła zmiany umowy, ale zleceniobiorca miał obowiązek poinformować zleceniodawcę o tym fakcie – w terminie 14 dni od dnia rozpoczęcia stosowania nowego oprogramowania.

Pozycja wyszukiwania w wyszukiwarce google.pl na potrzeby ustalenia prawa do wynagrodzenia miała być ustalana według stanu na pierwszy dzień każdego kolejnego miesiąca kalendarzowego, począwszy od następnego miesiąca po dniu podpisania umowy.

Wynagrodzenie za pozycjonowanie strony internetowej miało być płatne z dołu, do piętnastego dnia każdego miesiąca kalendarzowego, na podstawie faktury VAT wystawionej przez zleceniobiorcę.

Umowa została zawarta na czas określony wynoszący dziewięć miesięcy. W przypadku wystawienia pierwszej faktury za pozycjonowanie umowa miała być automatycznie przedłużona o kolejne dwanaście miesięcy. Po upływie tego okresu umowę uważało się za przedłużoną na czas nieokreślony, o ile przed upływem tego okresu żadna ze stron nie złożyła odmiennego oświadczenia woli na piśmie pod rygorem nieważności.

W przypadku, gdy w okresie kolejnych dziewięciu miesięcy nie została wystawiona przez zleceniobiorcę faktura VAT z tytułu pozycjonowania, zleceniodawca był uprawniony do złożenia oświadczenia o rezygnacji z usług pozycjonowania i zawarcia umowy z innym podmiotem świadczącym usługi tego typu, pod warunkiem stosowania przez niego uczciwych praktyk rynkowych. Oświadczenie zleceniodawcy w tym przedmiocie wymagało dla swej ważności formy pisemnej i powodowało zwolnienie zleceniobiorcy z obowiązków obejmujących świadczenie usług pozycjonowania od kolejnego miesiąca kalendarzowego.

Niezależnie od powyższego każda ze stron mogła rozwiązać umowę po upływie dwunastu miesięcy od daty wystawienia pierwszej faktury za usługę, z zachowaniem jednomiesięcznego okresu wypowiedzenia, ze skutkiem na koniec miesiąca kalendarzowego, z zachowaniem formy pisemnej pod rygorem nieważności.

Dodatkowo zleceniobiorca mógł rozwiązać umowę ze skutkiem natychmiastowym, jeżeli zleceniodawca:

- opóźniał się z zapłatą czynszu za pozycjonowanie za dwa okresy płatności,
- podejmował we własnym zakresie działania mające na celu pozycjonowanie serwisu www.

Wszelkie zmiany umowy wymagały formy pisemnej pod rygorem nieważności.

(dowód: bezsporne;

umowa z dnia 26.09.2014 roku – k. 31-34)

W okresie obowiązywania powyższych umów zleceniobiorca obciążył zleceniodawcę fakturami VAT o następujących numerach:

- (...) z dnia 4 maja 2016 roku na kwotę 140,22 zł brutto, w tym 84,87 zł brutto (69 zł netto) czynszu dzierżawy serwisu kosmetolog-t.pl oraz 55,35 zł brutto (45 zł netto) czynszu dzierżawy serwisu szkoleniakosmetologia.pl za maj 2016 roku z terminem płatności do dnia 15 maja 2016 roku;
- (...) z dnia 3 czerwca 2016 roku na kwotę 185,73 zł brutto, w tym 62,73 zł brutto (51 zł netto) dodatkowego wynagrodzenia za pozycjonowanie serwisu kosmetolog-t.pl oraz 123 zł brutto (100 zł netto) dodatkowego wynagrodzenia za pozycjonowanie serwisu szkoleniakosmetologia.pl przy użyciu dodatkowych fraz z terminem płatności do dnia 14 czerwca 2016 roku;
- (...) z dnia 6 czerwca 2016 roku na kwotę 140,22 zł brutto, w tym 84,87 zł brutto (69 zł netto) czynszu dzierżawy serwisu kosmetolog-t.pl oraz 55,35 zł brutto (45 zł netto) czynszu dzierżawy serwisu szkoleniakosmetologia.pl za czerwiec 2016 roku z terminem płatności do dnia 17 czerwca 2016 roku;

- (...) z dnia 4 lipca 2016 roku na kwotę 185,73 zł brutto, w tym 62,73 zł brutto (51 zł netto) dodatkowego wynagrodzenia za pozycjonowanie serwisu kosmetolog-t.pl oraz 123 zł brutto (100 zł netto) dodatkowego wynagrodzenia za pozycjonowanie serwisu szkoleniakosmetologia.pl przy użyciu dodatkowych fraz z terminem płatności do dnia 15 lipca 2016 roku;
- (...) z dnia 4 lipca 2016 roku na kwotę 140,22 zł brutto, w tym 84,87 zł brutto (69 zł netto) czynszu dzierżawy serwisu kosmetolog-t.pl oraz 55,35 zł brutto (45 zł netto) czynszu dzierżawy serwisu szkoleniakosmetologia.pl za lipiec 2016 roku z terminem płatności do dnia 15 lipca 2016 roku;
- (...) z dnia 4 sierpnia 2016 roku na kwotę 185,73 zł brutto, w tym 62,73 zł brutto (51 zł netto) dodatkowego wynagrodzenia za pozycjonowanie serwisu kosmetolog-t.pl oraz 123 zł brutto (100 zł netto) dodatkowego wynagrodzenia za pozycjonowanie serwisu szkoleniakosmetologia.pl przy użyciu dodatkowych fraz z terminem płatności do dnia 15 sierpnia 2016 roku;
- (...) z dnia 4 sierpnia 2016 roku na kwotę 140,22 zł brutto, w tym 84,87 zł brutto (69 zł netto) czynszu dzierżawy serwisu kosmetolog-t.pl oraz 55,35 zł brutto (45 zł netto) czynszu dzierżawy serwisu szkoleniakosmetologia.pl za sierpień 2016 roku z terminem płatności do dnia 15 sierpnia 2016 roku;
- (...) z dnia 5 września 2016 roku na kwotę 369 zł brutto, w tym 246 zł brutto (200 zł netto) opłaty rocznej za hosting szkoleniakosmetologia.pl oraz 123 zł brutto (100 zł netto) opłaty rocznej za utrzymanie domeny szkoleniakosmetologia.pl z terminem płatności do dnia 12 września 2016 roku;
- (...) z dnia 5 września 2016 roku na kwotę 185,73 zł brutto, w tym 62,73 zł brutto (51 zł netto) dodatkowego wynagrodzenia za pozycjonowanie serwisu kosmetolog-t.pl oraz 123 zł brutto (100 zł netto) dodatkowego wynagrodzenia za pozycjonowanie serwisu szkoleniakosmetologia.pl przy użyciu dodatkowych fraz z terminem płatności do dnia 16 września 2016 roku;
- (...) z dnia 5 września 2016 roku na kwotę 140,22 zł brutto, w tym 84,87 zł brutto (69 zł netto) czynszu dzierżawy serwisu kosmetolog-t.pl oraz 55,35 zł brutto (45 zł netto) czynszu dzierżawy serwisu szkoleniakosmetologia.pl za wrzesień 2016 roku z terminem płatności do dnia 16 września 2016 roku;
- (...) z dnia 4 października 2016 roku na kwotę 185,73 zł brutto, w tym 62,73 zł brutto (51 zł netto) dodatkowego wynagrodzenia za pozycjonowanie serwisu kosmetolog-t.pl oraz 123 zł brutto (100 zł netto) dodatkowego wynagrodzenia za pozycjonowanie serwisu szkoleniakosmetologia.pl przy użyciu dodatkowych fraz z terminem płatności do dnia 15 października 2016 roku;
- (...) z dnia 4 października 2016 roku na kwotę 140,22 zł brutto, w tym 84,87 zł brutto (69 zł netto) czynszu dzierżawy serwisu kosmetolog-t.pl oraz 55,35 zł brutto (45 zł netto) czynszu dzierżawy serwisu szkoleniakosmetologia.pl za październik 2016 roku z terminem płatności do dnia 15 października 2016 roku;
- (...) z dnia 4 listopada 2016 roku na kwotę 185,73 zł brutto, w tym 62,73 zł brutto (51 zł netto) dodatkowego wynagrodzenia za pozycjonowanie serwisu kosmetolog-t.pl oraz 123 zł brutto (100 zł netto) dodatkowego wynagrodzenia za pozycjonowanie serwisu szkoleniakosmetologia.pl przy użyciu dodatkowych fraz z terminem płatności do dnia 15 listopada 2016 roku;
- (...) z dnia 4 listopada 2016 roku na kwotę 140,22 zł brutto, w tym 84,87 zł brutto (69 zł netto) czynszu dzierżawy serwisu kosmetolog-t.pl oraz 55,35 zł brutto (45 zł netto) czynszu dzierżawy serwisu szkoleniakosmetologia.pl za listopad 2016 roku z terminem płatności do dnia 15 listopada 2016 roku;
- 8/12/2016 z dnia 5 grudnia 2016 roku na kwotę 185,73 zł brutto, w tym 62,73 zł brutto (51 zł netto) dodatkowego wynagrodzenia za pozycjonowanie serwisu kosmetolog-t.pl oraz 123 zł brutto (100 zł netto) dodatkowego

wynagrodzenia za pozycjonowanie serwisu szkoleniakosmetologia.pl przy użyciu dodatkowych fraz z terminem płatności do dnia 16 grudnia 2016 roku;

- (...) z dnia 5 grudnia 2016 roku na kwotę 140,22 zł brutto, w tym 84,87 zł brutto (69 zł netto) czynszu dzierżawy serwisu kosmetolog-t..pl oraz 55,35 zł brutto (45 zł netto) czynszu dzierżawy serwisu szkoleniakosmetologia.pl za grudzień 2016 roku z terminem płatności do dnia 16 grudnia 2016 roku;
- (...) z dnia 4 stycznia 2017 roku na kwotę 185,73 zł brutto, w tym 62,73 zł brutto (51 zł netto) dodatkowego wynagrodzenia za pozycjonowanie serwisu kosmetolog-t..pl oraz 123 zł brutto (100 zł netto) dodatkowego wynagrodzenia za pozycjonowanie serwisu szkoleniakosmetologia.pl przy użyciu dodatkowych fraz z terminem płatności do dnia 15 stycznia 2017 roku;
- (...) z dnia 4 stycznia 2017 roku na kwotę 140,22 zł brutto, w tym 84,87 zł brutto (69 zł netto) czynszu dzierżawy serwisu kosmetolog-t..pl oraz 55,35 zł brutto (45 zł netto) czynszu dzierżawy serwisu szkoleniakosmetologia.pl za styczeń 2017 roku z terminem płatności do dnia 15 stycznia 2017 roku;
- (...) z dnia 3 lutego 2017 roku na kwotę 185,73 zł brutto, w tym 62,73 zł brutto (51 zł netto) dodatkowego wynagrodzenia za pozycjonowanie serwisu kosmetolog-t..pl oraz 123 zł brutto (100 zł netto) dodatkowego wynagrodzenia za pozycjonowanie serwisu szkoleniakosmetologia.pl przy użyciu dodatkowych fraz z terminem płatności do dnia 14 lutego 2017 roku;
- (...) z dnia 6 lutego 2017 roku na kwotę 140,22 zł brutto, w tym 84,87 zł brutto (69 zł netto) czynszu dzierżawy serwisu kosmetolog-t..pl oraz 55,35 zł brutto (45 zł netto) czynszu dzierżawy serwisu szkoleniakosmetologia.pl za luty 2017 roku z terminem płatności do dnia 17 lutego 2017 roku;
- (...) z dnia 3 marca 2017 roku na kwotę 185,73 zł brutto, w tym 62,73 zł brutto (51 zł netto) dodatkowego wynagrodzenia za pozycjonowanie serwisu kosmetolog-t..pl oraz 123 zł brutto (100 zł netto) dodatkowego wynagrodzenia za pozycjonowanie serwisu szkoleniakosmetologia.pl przy użyciu dodatkowych fraz z terminem płatności do dnia 14 marca 2017 roku;
- (...) z dnia 6 marca 2017 roku na kwotę 84,87 zł brutto (69 zł netto) czynszu dzierżawy serwisu kosmetolog-t..pl za marzec 2017 roku z terminem płatności do dnia 17 marca 2017 roku;
- (...) z dnia 4 kwietnia 2017 roku na kwotę 62,73 zł brutto (51 zł netto) dodatkowego wynagrodzenia za pozycjonowanie serwisu kosmetolog-t..pl z terminem płatności do dnia 15 kwietnia 2017 roku;
- (...) z dnia 4 kwietnia 2017 roku na kwotę 84,87 zł brutto (69 zł netto) czynszu dzierżawy serwisu kosmetolog-t..pl za kwiecień 2017 roku z terminem płatności do dnia 15 kwietnia 2017 roku;
- (...) z dnia 4 maja 2017 roku na kwotę 62,73 zł brutto (51 zł netto) dodatkowego wynagrodzenia za pozycjonowanie serwisu kosmetolog-t..pl z terminem płatności do dnia 15 maja 2017 roku;
- (...) z dnia 4 maja 2017 roku na kwotę 84,87 zł brutto (69 zł netto) czynszu dzierżawy serwisu kosmetolog-t..pl za maj 2017 roku z terminem płatności do dnia 15 maja 2017 roku.

(dowód: bezsporne;

zestawienie – k. 38;

faktury VAT – k. 39-64;

rozrachunki – k. 144-146)

W dniu 4 kwietnia 2016 roku zleceniodawca uiścił na rachunek bankowy zleceniobiorcy kwotę 325,95 zł. W tytule przelewu wskazano: „strona + pozycjonowanie (...).

(dowód: bezsporne;

potwierdzenie przelewu – k. 84)

W dniu 4 maja 2016 roku zleceniodawca uiścił na rachunek bankowy zleceniobiorcy kwotę 325,95 zł. W tytule przelewu wskazano: „strony www (...).

(dowód: bezsporne;

potwierdzenie przelewu – k. 85)

W dniu 22 maja 2016 roku zleceniodawca uiścił na rachunek bankowy zleceniobiorcy kwotę 325,95 zł. W tytule przelewu wskazano: „strony www (...).

(dowód: bezsporne;

potwierdzenie przelewu – k. 86)

W dniu 21 lipca 2016 roku zleceniodawca uiścił na rachunek bankowy zleceniobiorcy kwotę 322,95 zł. W tytule przelewu wskazano: „strona www (...).

(dowód: bezsporne;

potwierdzenie przelewu – k. 87)

W piśmie z dnia 22 września 2016 roku zleceniodawca poinformował zleceniobiorcę, że wypowiada umowę o świadczenie usług pozycjonowania strony internetowej szkoleniakosmetologia.pl oraz umowę dotyczącą samej strony w trybie natychmiastowym.

W wiadomości elektronicznej z dnia 3 listopada 2016 roku zleceniobiorca potwierdził przyjęcie wypowiedzenia umowy na stronę szkoleniakosmetologia.pl, przypominając jednocześnie o zachowaniu trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia.

(dowód: bezsporne;

rezygnacja z dnia 22.09.2016 roku – k. 147;

korrespondencja elektroniczna z dnia 3.11.2016 roku – k. 88 i 135)

W piśmie z dnia 10 maja 2017 roku zleceniobiorca wezwał zleceniodawcę do zapłaty kwoty 4048,21 zł – w terminie 7 dni pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego.

(dowód: bezsporne;

wezwanie do zapłaty z dnia 10.05.2017 roku z dowodem nadania – k. 65-66)

W pismach z dnia 17 maja 2017 roku zleceniobiorca poinformował zleceniodawcę, że rozwiązuje wszystkie trzy umowy łączące strony ze skutkiem natychmiastowym z uwagi na opóźnienie w zapłacie należności wynikających z umów. Poinformował także, że w związku z powyższym zaprzestaje świadczenia usług.

(dowód: pisma z dnia 17.05.2017 roku – k. 35-37)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

Bezsporne w niniejszej sprawie było przede wszystkim zawarcie przez strony trzech umów, których przedmiotem było wykonanie stron internetowych, ich utrzymanie oraz pozycjonowanie. Właściwie poza sporem było także to, że strona powodowa zrealizowała przedmiot tych umów, czyli wykonała strony internetowe dla pozwanej, które następnie obsługiwała (utrzymywała) i pozycjonowała. Istota sporu w niniejszej sprawie sprowadzała się natomiast do tego, czy pozwana była zobowiązana do zapłaty kwoty dochodzonej pozwem (w związku z zarzutami częściowego spełnienia świadczenia oraz wypowiedzenia umów).

Należy w tym miejscu przede wszystkim wskazać, że w ocenie Sądu zawarte przez strony umowy miały charakter mieszany. W zakresie, w jakim dotyczyły one utrzymania stron internetowych i ich pozycjonowania, były umowami o świadczenie usług, do których należało odpowiednio stosować przepisy o zleceniu (art. 750 k.c.). Nie ulega przy tym wątpliwości, że odesłanie z art. 750 k.c. znajduje zastosowanie wówczas, gdy przedmiotem umowy jest dokonanie czynności faktycznej jako usługi, a nie jest ona ponadto unormowana w innych przepisach. Skoro zatem strona powodowa w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa zobowiązała się do wykonywania określonych czynności faktycznych (polegających na obsłudze stron internetowych i ich pozycjonowaniu), a pozwana zobowiązała się do zapłaty wynagrodzenia za wykonane czynności, to umowa zawarta przez strony była umową o świadczenie usług. Natomiast w zakresie, w jakim umowy te dotyczyły wykonania stron internetowych, były umowami o dzieło. Zgodnie bowiem z art. 627 k.c. przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia. Mimo zatem nazwania dwóch z trzech umów zawartych przez strony umowami dzierżawy stron www, w istocie nie miały one cech takiego stosunku prawnego.

Trzeba następnie przypomnieć, że postępowanie cywilne ma charakter kontrydiktoryjny, czego wyrazem jest przede wszystkim dyspozycja art. 232 k.p.c., określająca obowiązek stron do wskazywania dowodów dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne, co z kolei jest potwierdzeniem reguły zawartej w art. 6 k.c., wyznaczającej sposób rozłożenia ciężaru dowodu. Podkreślić należy, że zasady art. 6 k.c. i 232 k.p.c. nie określają jedynie zakresu obowiązku zgłaszania dowodów przez strony, ale rozumiane muszą być przede wszystkim i w ten sposób, że strona, która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swych twierdzeń ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, o ile ciężar dowodu, co do tych okoliczności na niej spoczywał. Zaznaczyć także należy, że nie jest rzeczą Sądu poszukiwanie za stroną dowodów przez nią nie wskazanych, mających na celu udowodnienie jej twierdzeń (tak również Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 17 grudnia 1996 roku, I CKU 45/96, OSNC 1997, nr 6-7, poz. 76). Dopuszczenie dowodów z urzędu jest bowiem prawem, a nie obowiązkiem Sądu, z którego to prawa powinien szczególnie ostrożnie korzystać, tak by swym działaniem nie wspierał żadnej ze stron procesu. Faktycznie działanie Sądu z urzędu powinno ograniczać się tylko do sytuacji, gdy strona działa bez fachowego pełnomocnika i dodatkowo jest nieporadna. Z zasady nie dotyczy to więc przedsiębiorcy, którego profesjonalizm powinien obejmować także sferę funkcjonowania w obrocie prawnym.

Wobec powyższego należy stwierdzić, że zgodnie z ogólną regułą, wyrażoną w art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Wskazana zasada oznacza, że powód składając pozew powinien udowodnić fakty, które w jego ocenie świadczą o zasadności powództwa. Udowodnienie faktów może nastąpić przy pomocy wszelkich środków dowodowych przewidzianych przez kodeks postępowania cywilnego. Nie ulega także wątpliwości, że co do zasady to na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia twierdzeń zawartych w pozwie, bowiem to on domaga się zapłaty i powinien udowodnić zasadność swojego roszczenia. Reguła dotycząca ciężaru dowodu nie może być jednak pojmowana w ten sposób, że ciąży on zawsze na powodzie. W zależności od rozstrzyganych w procesie kwestii faktycznych i prawnych ciężar dowodu co do pewnych faktów będzie spoczywał na powodzie, co do innych z kolei – na pozwanym.

Nie ulega przy tym wątpliwości, że co do zasady to na stronie powodowej spoczywał ciężar udowodnienia istnienia dochodzonego roszczenia. Skoro jednak pozwana przyznała, że zawarła ze stroną powodową umowy, których

przedmiotem było wykonanie stron internetowych, ich utrzymanie oraz pozycjonowanie, a także w istocie nie zaprzeczyła, aby strona powodowa realizowała przedmiot każdej z umów, to co do zasady należało uznać te okoliczności za bezsporne. W takiej sytuacji (i w powyższym zakresie) pozwana powinna wykazać ewentualne nieistnienie zobowiązania, albo że nigdy nie istniało, bądź że wygasło (na przykład skutek spełnienia świadczenia) lub też, że istnieje w kwocie niższej niż dochodzona.

Trzeba zatem przede wszystkim wskazać, że w sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana zaprzeczyła wszystkim twierdzeniom strony powodowej, poza wyraźnie przyznanymi. W ocenie Sądu nie było to jednak wystarczające, aby uznać, że pozwana zaprzeczyła wykonaniu umów przez stronę powodową. Nie można bowiem w odpowiedzi na roszczenia strony powodowej (jak to uczyniła pozwana) jedynie zaprzeczyć wszystkim twierdzeniom powołanym w pozwie (poza wyraźnie przyznanymi). Stanowisko takie zajął również Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 9 lipca 2009 roku, III CSK 341/08, LEX nr 584753. Pozwana powinna była wyraźnie wskazać fakty i dowody związane z konkretnymi okolicznościami, z którymi się nie zgadza, jeśli miało to służyć obronie jej racji. Powinna także szczegółowo ustosunkować się do wszystkich twierdzeń strony powodowej, a tego w żaden sposób nie uczyniła.

Należy także zaznaczyć, że pozwana zarzuciła, że strona powodowa nie udowodniła istnienia zobowiązania (roszczenia) wskazanego w pozwie (zarówno co do zasady, jak i co do wysokości). W ocenie Sądu tak sformułowany zarzut nie był prawidłowy (i wystarczający do odparcia żądania pozwu). Nie ulega bowiem wątpliwości, że podstawowym zadaniem (i obowiązkiem) pozwanej jest wypowiedzenie się co do faktów przytoczonych w pozwie przez stronę powodową (czego pozwana w istocie nie uczyniła, poza ogólnikowym i lakonicznym stwierdzeniem, że kwestionuje wysokość wynagrodzenia za pozycjonowanie, ponieważ było ono uzależnione od ilości fraz prezentowanych w wynikach wyszukiwarki google.pl). To do Sądu (a nie do strony) należy natomiast ocena, czy strona powodowa (lub pozwana) udowodniła (wykazała) swoje twierdzenia (zarzuty).

W ocenie Sądu strona powodowa wykazała okoliczności przytoczone w pozwie. Przedstawiła bowiem zawarte z pozwaną umowy, a także dokumentujące te umowy faktury VAT, z których wynikało, że w okresie obowiązywania umów strona powodowa obciążała pozwaną zapłatą wynagrodzenia przewidzianego w umowach, a pozwana nie spełniła świadczenia wzajemnego. Trzeba w tym miejscu podkreślić, że pozwana w żaden sposób nie zakwestionowała prawdziwości (i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy) dokumentów dołączonych do pozwu. Nie wskazała także, które konkretnie faktury VAT zostały wystawione niezgodnie z łączącymi strony umowami, i na czym ta niezgodność miałyby polegać. Nie ulega także wątpliwości, że pozwana nie zgłosiła żadnych zastrzeżeń do świadczonych usług (ani w trakcie obowiązywania umów, ani później).

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana zarzuciła natomiast, że częściowo spełniła świadczenie dochodzone przez stronę powodową (w zakresie faktur VAT nr (...)). Na tę okoliczność przedłożyła potwierdzenia przelewów, z których wynikało, że w okresie od dnia 4 maja do dnia 21 lipca 2016 roku uiszczała na rzecz strony powodowej łącznie kwotę 1300,80 zł (w tytułach tych przelewów nie wskazano, na poczet jakich konkretnie należności zostały one zrealizowane, poza ogólną informacją, że dotyczą pozycjonowania i strony www).

Trzeba w tym miejscu także podkreślić, że w odpowiedzi na sprzeciw od nakazu zapłaty strona powodowa wskazała, że powyższe wpłaty zostały zaliczone na poczet innych, wcześniejszych zobowiązań pozwanej. Nie ulega jednak wątpliwości, że strona powodowa nie wskazała, na które konkretnie należności (zaległości) wpłaty te zostały zaliczone. Tym samym pozwana nie miała żadnej możliwości ustosunkowania się do tak ogólnie sformułowanego twierdzenia (i zarzucenia na przykład, że należności, na które strona powodowa zaliczyła wpłaty, zostały już uregulowane). Przede wszystkim jednak w takiej sytuacji pozwana zyskała uprawnienie do zaliczenia wpłaconych kwot na poczet konkretnych (wskazanych w sprzeciwie od nakazu zapłaty) zobowiązań (należności wynikających z faktur VAT nr (...)).

Biorąc zatem powyższą okoliczność pod uwagę w ocenie Sądu zobowiązanie pozwanej w łącznej kwocie 703 zł (wynikające z faktur VAT nr (...)) wygasło na skutek spełnienia świadczenia i tym samym nie mogło zasługiwać na uwzględnienie.

Pozwana zarzuciła także, że wypowiedziała umowy łączące ją ze stroną powodową ze skutkiem na koniec stycznia 2017 roku (co skutkowało tym, że naliczanie przez stronę powodową opłat po tej dacie było nieuzasadnione). Nie ulega jednak wątpliwości, że z dołączonego przez pozwaną pisma z dnia 22 września 2016 roku wynikało, że pozwana wypowiedziała stronie powodowej umowy, których przedmiotem była strona internetowa szkoleniakosmetologia.pl, czyli umowy zawarte w dniu 26 września 2014 roku. Z pisma tego nie wynikało natomiast, aby wypowiedziana została także umowa z dnia 18 marca 2014 roku, która dotyczyła strony internetowej kosmetolog-t.pl.

Strona powodowa w wiadomości elektronicznej z dnia 3 listopada 2016 roku potwierdziła przyjęcie oświadczenia o wypowiedzeniu umów dotyczących strony internetowej szkoleniakosmetologia.pl. (...) pozwana w żaden sposób nie wykazała, aby oświadczenie o wypowiedzeniu umów dotarło do strony powodowej przed dniem 3 listopada 2016 roku (a strona powodowa tej okoliczności zaprzeczyła). Tym samym zgodnie z zapisami wskazanych umów należało uznać, że uległy one rozwiązaniu z końcem lutego 2017 roku (a strona powodowa nie domagała się wynagrodzenia dotyczącego strony internetowej szkoleniakosmetologia.pl po tej dacie).

Natomiast umowa z dnia 18 marca 2014 roku (dotycząca strony internetowej kosmetolog-t.pl) została wypowiedziana (w trybie natychmiastowym) przez stronę powodową dopiero w piśmie z dnia 17 maja 2017 roku i w tym zakresie strona powodowa była uprawniona do naliczania wynagrodzenia za świadczone usługi także za okres od marca do maja 2017 roku.

Zgodnie z art. 481 §1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Ponadto zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 roku o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (obecnie o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych) w transakcjach handlowych – z wyłączeniem transakcji, w których dłużnikiem jest podmiot publiczny – wierzycielowi, bez wezwania, przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, chyba że strony uzgodniły wyższe odsetki, za okres od dnia wymagalności świadczenia pieniężnego do dnia zapłaty, jeżeli wierzyciel spełnił swoje świadczenie oraz nie otrzymał zapłaty w terminie określonym w umowie. W okolicznościach niniejszej sprawy przesłanki powyższe zostały spełnione. Strona powodowa domagała się od pozwanej odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych od następnego dnia po terminach płatności dołączonych do pozwu faktur VAT, a pozwana w żaden sposób nie wykazała, aby początkowe daty naliczania odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych powinny być z jakichkolwiek względów inne.

Ustalając stan faktyczny i wydając rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie Sąd oparł się na przedstawionych przez strony dokumentach prywatnych, których treść co do zasady nie była kwestionowana. Sąd na podstawie art. 227 k.p.c. w zw. z art. 229 k.p.c. i art. 230 k.p.c. oddalił wnioski strony powodowej o dopuszczenie dowodów z zeznań świadków J. B. i A. T., ponieważ dowody te nie były istotne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Sąd oddalił także wniosek pozwanej o dopuszczenie dowodu z jej przesłuchania (na okoliczność zapłaty należności wynikających z faktur VAT nr (...)) oraz wypowiedzenia umów zawartych ze stroną powodową, a także wniosek o zobowiązanie strony powodowej do przedstawienia raportów pozycjonowania. Nie ulega jednak wątpliwości, że zapłata części roszeń dochodzonych przez stronę powodową oraz wypowiedzenie umów przez pozwaną zostało wykazane innymi środkami dowodowymi (z dokumentów) i dlatego przesłuchanie pozwanej na te okoliczności prowadziłoby jedynie do nieuzasadnionego przedłużenia niniejszego postępowania. Wniosek o zobowiązanie strony powodowej do przedstawienia raportów pozycjonowania został natomiast oddalony wobec faktu niezaprzeczenia przez pozwaną okoliczności wykonywania umów dotyczących pozycjonowania.

Biorąc zatem wszystkie powyższe okoliczności pod uwagę, skoro strona powodowa wykazała istnienie roszczenia wobec pozwanej co do kwoty 3205 zł, a zarzuty pozwanej w tej części okazały się nieuzasadnione, to powództwo zasługiwało na uwzględnienie w zakresie kwoty 3205 zł (wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych). Dlatego też na podstawie art. 750 k.c. w zw. z art. 735 k.c. i art. 734 k.c., art. 627 k.c. oraz art. 481 k.c. i

art. 7 ustawy z dnia 8 marca 2013 roku o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (w brzmieniu obowiązującym w niniejszej sprawie), a także łączących strony umów, orzeczono jak w punkcie I wyroku.

W pozostałej części (kwoty 703 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych) powództwo było nieuzasadnione (na skutek częściowego spełnienia świadczenia) i dlatego na podstawie tych samych przepisów podlegało oddaleniu, jak w punkcie II wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c., zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą stosunkowo rozdzielone. Strona powodowa wygrała w 82% w stosunku do pierwotnego żądania i poniosła koszty opłaty sądowej od pozwu w kwocie 100 zł, opłaty sądowej od zażalenia w kwocie 30 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w wysokości 900 zł, ustalone zgodnie z §2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. 2015, poz. 1800 ze zm.) w brzmieniu obowiązującym w niniejszej sprawie. Należał się jej zatem zwrot kosztów w kwocie 844,60 zł. Pozwana wygrała natomiast w 18%, ponosząc koszty zastępstwa procesowego w wysokości 900 zł, a zatem należał jej się zwrot kosztów w wysokości 162 zł. Zważywszy więc na wynik sprawy i poniesione przez strony koszty należało zasądzić od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 682,60 zł.

W ocenie Sądu stronie powodowej nie przysługiwało roszczenie o zapłatę rekompensaty za koszty odzyskiwania należności w wysokości 506,15 zł.

Zgodnie z obowiązującym w niniejszej sprawie art. 10 ust 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 roku o terminach zapłaty w transakcjach handlowych wierzycielowi przysługuje od dłużnika, bez wezwania, równowartość kwoty 40 euro przeliczonej na złote według średniego kursu euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie pieniężne stało się wymagalne, stanowiącej rekompensatę za koszty odzyskiwania należności. Zgodnie natomiast z art. 10 ust. 2 ustawy oprócz kwoty, o której mowa wyżej, wierzycielowi przysługuje również zwrot, w uzasadnionej wysokości, poniesionych kosztów odzyskiwania należności przewyższających tę kwotę.

Trzeba w tym miejscu wskazać, że powyższa ustawa miała wdrożyć (implementować) do krajowego systemu prawnego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/7/UE z dnia 16 lutego 2011 roku w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych (Dz.U. UE L z dnia 23 lutego 2011 roku). Zgodnie z preambułą powyższej dyrektywy konieczna jest uczciwa rekompensata za ponoszone przez wierzycieli koszty odzyskiwania należności w związku z opóźnieniami w płatnościach, aby zniechęcić do opóźnień w płatnościach. Koszty odzyskiwania należności powinny obejmować również odzyskiwanie kosztów administracyjnych oraz rekompensatę za koszty wewnętrzne poniesione z powodu opóźnień w płatnościach, w odniesieniu do których niniejsza dyrektywa powinna przewidzieć stałą minimalną kwotę, którą można połączyć z odsetkami za opóźnienia w płatnościach. Rekompensata w postaci stałej kwoty powinna mieć na celu ograniczenie kosztów administracyjnych i wewnętrznych związanych z odzyskiwaniem należności. Rekompensata za koszty odzyskiwania należności powinna zostać ustalona bez naruszania przepisów prawa krajowego, zgodnie z którymi sąd krajowy może przyznać wierzycielowi rekompensatę za każdą dodatkową szkodę powstałą w związku z opóźnieniem w płatnościach dłużnika. **Oprócz** roszczenia o zapłatę stałej kwoty na pokrycie kosztów odzyskiwania należności wierzyciele powinni mieć również roszczenie o zwrot **pozostałych** kosztów odzyskiwania należności, które ponoszą z powodu opóźnień w płatnościach dłużnika. Do tych kosztów zalicza się w szczególności koszty poniesione przez wierzycieli w związku ze skorzystaniem z usług prawnika lub firmy windykacyjnej.

Biorąc powyższe okoliczności pod uwagę należy zatem przede wszystkim wskazać, że w ocenie Sądu rekompensata za koszty odzyskiwania należności w zryczałtowanej wysokości 40 euro powinna być składnikiem szeroko rozumianych kosztów procesu, a nie żądania głównego pozwu. Ponadto w sytuacji, w której wierzyciel domaga się także zwrotu innych (pozostałych) kosztów odzyskiwania należności, na przykład kosztów zastępstwa procesowego (zwłaszcza w wysokości znacznie przekraczającej kwotę 40 euro), to w ocenie Sądu rekompensata za koszty odzyskiwania należności staje się niejako składnikiem tych kosztów. Celem wskazanej wyżej dyrektywy nie było bowiem stworzenie

dodatkowego kosztu dla dłużnika (należnego każdorazowo w przypadku braku zapłaty należności), ale zwrot wierzycielowi kosztów dochodzenia wierzytelności, które nie zawsze można precyzyjnie wyliczyć (na przykład kosztów telefonów, monitów, wezwań do zapłaty i tym podobnych) w zryczałtowanej wysokości 40 euro.

Skoro zatem strona powodowa domagała się od pozwanej zasądzenia znacznie przekraczających kwotę 40 euro kosztów postępowania sądowego (między innymi kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 900 zł), to tym samym w ocenie Sądu rekompensata za koszty odzyskiwania należności w zryczałtowanej wysokości była składnikiem tych kosztów. W art. 10 ust. 2 ustawy przewidziano bowiem, że jeżeli wierzyciel poniesie wyższe koszty odzyskiwania należności, to przysługuje mu (w uzasadnionej wysokości) zwrot tej nadwyżki. Nie ulega przy tym wątpliwości, że przez uzasadnioną wysokość należy rozumieć różnicę pomiędzy całkowitym kosztem, jaki wierzyciel poniósł w związku z odzyskiwaniem należności, a kwotą stanowiącą równowartość 40 euro (tak również Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały z dnia 11 grudnia 2015 roku, III CZP 94/15, OSNC 2017, nr 1, poz. 5).

Należy jednocześnie wskazać, że nawet gdyby uznać, że stronie powodowej co do zasady należała się rekompensata za koszty odzyskiwania należności, to w ocenie Sądu brak było jakichkolwiek podstaw do naliczenia takiej rekompensaty w trzykrotnej wysokości.